

SZÉKELYSÉG

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:		SZERKESZTŐSÉG:	
Egész évre	8 korona.	Dr. Gaal Endre lakása, Csikszereda (Mikló-utca)	
Félévre	4 korona.	KIADÓHIVATAL:	
Negyedévre	2 korona.	APAFFI MIHÁLY-UTCA 13. SZ. (Gyónös Gyula).	
Egyes szám ára 16 tillér.		Hirdetési díjak előre fizetendők.	
Megjelenik minden vasárnap.		Kéziratok nem adatnak vissza.	
		: FELELŐS SZERKESZTŐ : Dr. GAAL ENDRE.	

A politikai helyzetről.

Irtá: Werner Gyula dr. orsz. képviselő.

Justh Gyula, a ki a legszókimondóbb valamennyi vezértársa közt, nem egyszer nyíltan hangoztatta, hogy az általa vezetett obstrukció felelet az 1910. évi választásokra. Tehát „revanche pour Königgrätz”.

Emberileg véve ez az álláspont érthető. Az előbbi többséget ő buktatta meg a bankakciójával; a kiengesztelés egy neme lett volna, ha most meg a munkapárti többséget törülheti el a föld színéről a „kivédhetetlen” obstrukciói által.

Ezenkívül őt más szempont is sarkalta. Ő egész lelkéből hitte, hogy a radikális választójog nemzeti megváltás, minél radikálisabb, annál biztosabban az. S a mint igen nagy érdeme neki, hogy mint függetlenségi vezér, az egyházi politikai törvények tető alá hozatalából önzetlenül, minden pártpolitikai haszon nélkül, ugyancsak kivette a maga részét; ezáltal meg azt szerette volna megérni, hogy az általános egyenlőséssel választójog megalkotása az ő nevével legyen összeforruva.

Az a választójogi ideál, a mely az ő szeme előtt lebegett, csak mint megnyirbált szárnyu sas kerülhetett bele a közös ellenzék megállapodás szűk keretébe. S ha az előrelátó Apponyi gróf, a ki jászberényi beszámolójában úgy beszélt, hogy a szövetkezett ellenzék választójogi javaslata, ha nem is egészebe, de „némely részleteiben” még revideálható, s később — ő kijelentésével némileg ellentétben — becsületbeli kötelességnek jelentette ki, hogy az ellenzék a megállapodásokhoz valóztatlanul ragaszkodik, — úgy e szokatlanul határozott nyilatkozat megtételében szocialista fegyvertársak minél erősebb loktetésének gyöngéd t. kintencin kívül, bizonyára része volt annak a titkos aggodalomnak, hogy hátha a nasnak megnyirbált szárnyai egy szép napu kinőnek Justh Gyula jóvoltából?..

De vizsgáljuk; mi az, a mi június 4-én történt?

A francia forradalom eseményei oly mélyen sebezőn, fájdalmasan furúdtak bele a világ emlékezetébe, mint vasszög az élő fába. Nagy dolgokat vitt véghez, nagy férfiakat vetett felszínre. Nemzedékek hódolatának és utálatának tárgya volt. Egész irodalom keletkezett róla, míg vegre akadt egy tudós, Taine, a ki a pozitivistá történetírás hideg, pon-

tos, kéréllhetetlen műveivel olyanok mutatta be, a milyen valóban volt.

Taine Hipolit a következő előszóval vezeti be a francia forradalomról írt híres munkáját:

Egyiptomban — mondja alexandriai Kelemen — a templomok szentélyét aranyzóvetű fátol takarja; de ha az épület belsejébe akarunk lépni és a szobrot keressük, homoly arccal közelleg felénk a pap, himnuszt énekelve egyiptomi nyelven s kissé fölemeli a fátolt, hogy megmutassa az Istent. Mit látunk ekkor? Krokodilt, kígyót, vagy valami más veszedelmes állatot. Előttünk az egyiptomiak istene: biborszönyegen fetregő ragadozó”.

A mihez Taine a francia forradalmat hasonlítja, ahhoz hasonlítjuk mi is a mi parlamenti forradalmunkat, a rendszerre vált obstrukciót.

Az új politikai istent, a melyet elkeresztelték nemzet ellenállásnak, a melyet szentélyébe vittek, aranyos fátol mögé rejtettek, biborszönyegre terítettek alája, az jellemzte leginkább, hogy lecsillapíthatatlan étvágya támadt miniszteriumokra, gyakran a legjobbakra. Azért rejtettek tőle a kormányok, azért hízelegtek neki ingatag politikai jelemek, azért imádták, a kik kultuszának papjai és hívei voltak, vagy egyébként hasznát látták, mert kártékony duvad volt és emberevő. Bánflyn kezdve, hat miniszteriumot falt fel és kétrendbeli többséget alig tíz esztendő alatt. Közülük egy kormány és az egyik többség az ő saját gyermeke volt. A miből — a kik védelmezik — bizonyára azt olvassák ki, hogy puritán volt és önzetlen — a falatjai megválogatásában.

Egy férfúnak kellett csak jönni, a kit nem tévesztenek meg babonák és forraságok, a melyek az obstrukciót szenté avatják; a kit nem vezet félre az aranyos fátol, a melyen át szörnyő rakja szzebbnek tetszik; a kinek nem imponál a biborszönyeg, a melyen tíz év óta terpeszkedik a magyar törvényhozás templomában, a ki el van szánva rá, hogy az illuziót keltő fátolszóvetet kiméleden kézzel elszeggyatja, s a biborszönyeget alóla kirángatja, bebizonnyítván nagyon is ha'andó voltát.

Oly férfúnak kellett jönni, a kinek a szive helyén van, hogy a furcsa szentnek a szemébe nézzen; a ki hidegen megállapítsa róla, hogy nem a mitológia, hanem a természetrajz törvényei szerint kell megfigyelni életét: a midőn

lesbe áll, zsákmányát magragadja, megragja, lenyeli és megemészti. A ki azzal az erős hittel nyomul be barlangjába, hogy nem istenség az, nem nemzeti szentség, nem erőssége és biztosítéka alkotmányunknak, még nem is csalhatatlan eszköze a parlamenti váltógazdaság időnkint való kierőszakolásának, hanem falánk ragadozó, a melyet vagy el kell pusztítani, vagy túrni, hogy parlamenti életünket irgalmatlanul elpusztítsa.

És ekkor — Taine előszavával szabadon élve — előlál Andrassy Gyula gróf is bizonygatja, hogy nagy kár a krokodilusokért, mert emberbarátok voltak. Nagy kár érték, mert többnek köztülök langsze volt s csak a bűnös kormányokat fáták fel; és hogy most már mi lesz, a neki nem tetsző kormányokkal, utbanálló többségekkel, ha nem lesz többé szent krokodilus, amely időnként elnyelje őket?

Bekeszertető, nyárspolgári hajlamaim vannak a politikában, de bizony azt, hogy az obstrukció, végleg kimúlt, hogy fűtővön fűtötték, úgy hogy belehalt: egy szikrát sem sajnálom.

A mit szivemből sajjálók, az az, hogy egyrészt az obstrukció pusztításai, másrészt a vele folytatott kíméletlen harcok sebei és szenvedései folytán fenekestül felfordult a pártok közt való békés állapot, s közeletünkben a gyűlölet rimbolás és boszúvágy, szóval a teljes elvadásás ösztönei uralkodnak. És sajnálom azokat a valóban értékes, képzett, jeles politikai erőket, a melyek jobb ügyhöz méltó, testet-lelket ölö, a taposómalom kinzásához hasonló, kitartó munkát végeztek az obstrukció szolgálatában; a kik jähelyett, hogy a megváltozott helyzetnek levonnak minden következményt megfordított Sámon módjára, az ellenfeleik által ledöntött oszlopok romjai alá akarnek temetkezni, minthogy a törvényhozás házát ellenfeleik fejére dönteni nem sikerült. Sajnálom ezt, magasabb parlamenti és etikai okokon kívül már csak azért is, mert egészségesebb, természetesebb pártalakulásnak, egyúvé nem tartozó elemek tésék szétválásának, egybiten lévő szabad egyesülésének a kedvező alkalma mult el rölünk, úgy hiszem, noszu időre.

Goudosan eltettem minden kezembe kerülő ellenzékii nyilatkozatot, a mely június negyedikére és az utána következő eseményekre vonatkozik. Nem

hiába, hogy zűrzavaros idők dokumentumai és irások és beszédek, de sok következtetés, ellentmondás, képtelenség tartja őket. Hozzáértő az a kép teljességéhez, hogy ez irások és nyilatkozatok egyikével-másikkal fog lalkozzam. Am ez majd következni kéne tárgya lesz. Itt most még csak a junius negyedik ellen megindult küzdelem ugynevezett slágerüteméről kell pár szóval megemlékezni, a melylyel a terv kieszelői a kormányt egyetlen aknarobbanással a levegőbe akarták vetni: a delegáció üléseinek megzavarására irányuló siralmas kísérletet érte n.

Arról volt szó, hogy az obstruóciók juniusi szimfónikus hangversenyét Bécsben is előadják, a budapesti előnyesebb közönség előtt, a világ legelőkelőbb páholypublikumának, a Burg úrának ugyszólván az ablakai alatt; fűző hallatára annak az idegen és ellenséges indulatú politikai világnak, a melynek a mi politikai érettségünkrel e nélkül is elég rossz véleménye van; s hogy el ne felejtsem, ugyanabban a díszes, goblenes termekben, a melyekben öt évvel az előtt a tigriscakagányos delegatus urak egy kis parázs keresztény-szocialista nép hangverseny szenvedő alanyai voltak.

Ezt az — enyhén szólva — nem a legjobban sikerült becsi kirándulást azért említem fel, hogy megláthassa bejőle az események minden híggadt és elfogulatlan szemlélője, mily kapkodó ötletek és pillanatnyi fellobbanások égő gyufaszálai után induló, a vereség átkát eleitől fogva magában hordó taktikával és stratégiával akarta legyőzni az ellenzék a képviselőház elnökségét és a kormányt, a mely mindazon tisztában volt céljával és a cél elérésének eszközeivel, amely jól végiggondolta, mindenkor hidegvérrel és megfelelő erővel, nagy ügyhöz méltó halálös komolysággal hajította végre minden lépését ebben a döntő ütközetben.

Ez a balul kiütött bécsi argonautajárás nem volt sem a legnagyobb, sem a legutolsó baklővése az ellenzéki hadviselésnek, de ríktóan bizonyította, hogy az ellenzék a harcra már ugyszólván, a legelején, elvesztett a fejét.

Bernádi György vármegyénkben.

A mint mult számunkban megirtuk, Bernádi György székesföldi ipari miniszteri biztos folyó hó 25—28-ig terjedőleg vármegyénkben látogatást tesz.

Bernádi György programjához híven folyó hó 25-én Gyergyószentmiklósról érkezett. — Kisérőben voltak Köllő Ignác alispán, Páncél Sándor újságíró és a marosvásárhelyi iparfelügyelő. A vármegye iparfejlesztő bizottságát dr. Gaal Endre képviselte. Az értekezlet 25-én délután 3 órakor a városház tanács-termében tartott meg. Orel Dezső polgármester nyitotta azt meg, meleg szavakban üdvözölte Bernádi Györgyöt, valamint a város többi vendégeit. Bernádi György hatalmas beszéd keretében fejtegette ki programját, a melylyel ugy ipari mint kereskedelmi tereu György érdekeit elősegíteni szándékozik. — Hatalmas perspektívájú programja alatt valóban ugy érezte magát a hallgató, hogy a Székelyföld egy új hatalmas ipari és kereskedelemügyi alakulás előtt áll, a melyben a vezető, a teremtő, a gondoskodó erő Bernádi György. Programja után a kereskedők nevében Vakár P. Ártur, az iparosok nevében Sirasser József terjesztették elő kéréseiket, a melyeket a miniszteri biztosnak irásban is beadtak. Az értekezlet végén Köllő Ignác marostordai alispán és Puskás Adolf városi főjegyző szólottak még, feltárva Gyergyó vidékének hatalmas kincsese bányáit. Az értekezleten Orel Dezső utjólaj köszönetet mondott a megjelenteknek. Este a Laurenci vendéglőben társas vacsora volt, kellemes, élénk hangulatban a hol Csiki Dénes, Bernádi György, Görög Joachim, Orel Dezső és Ferenci István mondottak köszöneteket.

Március 26-án a miniszteri biztos a vaslábi

márványbányát látogatta meg, s 27-én a délelőtti 10 óras vonattal Csikszeredába utazott.

A program szerint folyó hó 27-én érkezett Csikszeredába Bernádi György miniszteri biztos. Az állomáson nagy közönség élén dr. Ujfalusi Jenő fogadta őt. Délután 3 órakor a vármegyei közgyűlési termében mintegy 200-an jelentek meg az értekezleten, amelyet Fejér Sándor alispán meg szavakban nyitott meg, s melyben Bernádi György főispán, miniszteri biztosot üdvözölte.

Utánna dr. Gaal Endre a vármegyei iparfejlesztő bizottság előadó-jegyzője ismertette a székesföldi ipar fejlesztési akcióit a multban, feltárta az iparfejlesztő bizottság eddigi működését, rámutatott azokra a kérdésekre, amelyek megoldására vannak, s annak a reményének adott kifejezést, hogy a jövő munkája több eredményt fog hozni, mert a kereskedelemügyi miniszter támogatása kitálatásba helyezte. Egyszermind felkérte Bernádi Györgyöt nyilatkozzék a székesföldi ipari és kereskedelmi akciók finanszíris kereteiről, hogy az iparfejlesztő bizottság is annak korlátain belül dolgozhassa ki programját.

Bernádi György mondotta el erre programját, terveit. A támogatás kereteit pénzügyekben körvonalazni nem tudja, mert még egyáltalában nem ismeri a vidéket s így nem tudja hazra azt, vajon miféle alkotásokkal lehetne eredményt elérni. Kijelenti azonban, hogy komoly és eredményt igénylő akcióhoz a szükséges támogatás meg lesz. Nagy vonásokban elmondotta azt a programot, amelyet való alkossa ele kitűzött s amely szigoruan az egész értekezlet egyhangu melegegését váltotta ki. Bernádi György beszéde után Kiss Ernő mondott igen szép, az életből merített, megszívlelendő gondolatokat, majd Bodor Gyula, dr. Ujfalusi Jenő, dr. Imecs János és Gaal József szólottak a tárgyhöz Különös figyelmet keltett Köllő Ignác marostordai alispán tartalmas felszólalása.

Az értekezlet végeztével Fejér Sándor alispán indítványára táviratilag üdvözölték Beőjthy László kereskedelemügyi minisztert,

A „SZÉKELYSÉG“ TÁRCÁJA.

Egy uniformis utolsó hónapjai.

Irta: Szokoly Tihamér.

(Folyt. és vége).

Gyönyörű látványt nyújt a szemlélőnek, azonban az ifjut nem érdeklí semmi sem, valami végtelen szomorúság ömlik egész valóján keresztül és egyfajta nyugalommal szemléli a jobbról-balról elhaladó tarkabálnál-tarkább hajókat.

A hajó tele van török katonákkal, kik élénken tárgyalják sorsukat és jövőjuket, némelyek keleti szokások szerint Allah-hoz könyörögnek hosszú vontatók hangon otthon hagyott családjuk jólétéért. A hajó az afrikai karakterre vonul és most szedi föl horgonyait, midőn a kikötő rendőrsége két idegenlét a hajóra lép, az ifjura mutogatva beszélnék az ügyeleti tisztel, de nem sokára távoznak.

Ugy látszik a sürgöny, nyomába vezette a szökevény üldözőit.

Az ifju előveszi kis bosnyák csibukját, megtölti finom törökdohányannal rágyújt és vastag gomolygó füst felhőket fujva gondolatai messze északfelé szállnak egy magyarországi városka színház kulvási mögé, ahol egy barna kis leányka udvariói hódolatát fogadja.

Odalent a tisztiteremben a katonazene valami operettet játszik és tiszték vig zajongása, poharak csengése fölhallszik a fedélzetre, ahol az ifjunak szép lassan könny csordul ki a szeméből. Ki tudja mire gondolhatott most?

Két ágyú dörgés a hajó szép lassan méltóságosan indul meg végzetes útjára. A zenekar hymnuszot játszik és a katonák hangosan éltetik az ő padisáhhukat a szulánt.

A hajó most már csendben elhagyja az Aranyzariv kikötőt s azután a Bosporus mindkét oldalán lévő erdők ágyúi torka előtt elhagyja a szárazföldet és kiér a szigetekkel teli Aaegei tengerre.

— — — — —

A felkelő nap még erősen bírkózik az egész tájakra leülepedett sűrű köddel, midőn a vegyes török és arab csapatok El-Medhrzim oázishoz közeledtek. — Az óázis még ködbe volt burkolódva s játékonyan eltakarta a barátot ép ugy mint az ellenséget.

Hajnali 3 órakor megnyerte a nap a sűrű köddel vívott csatáját s diadalmas ragyogással aranyozta be a tengerparton húzóódó hegylanc számtalan hegycsúcsát s a visszatüközödő tenger ezüst sugarai cikáztak a láthatáron. A fegyverek szuronyán is ott táncolt néhány napuágár, azonban a parancsnok elrendelte, hogy a szuronyokat bő burnuszok alá rejtse katonái.

Nem sokára eldőrdült az első ágyulövés az olaszok észrevették az ellenséget. A török-arab csapatok azonnal harcra keltek a mentek át.

A zöld bokrok között feltűntek az ellenség bersaglieri kakas tollas kalapjai, de csak azért, hogy annál gyorsabban tűnjenek el a bokrok mögött.

Az elővéd halálmegvető bátorsággal nyul a gyilkos puskalövések között előre. — A palma erdőben irtározás kézitusa fejlődik ki. Minden fatörzs mögött új ellenség állott s handzsár, tör, kés, pisztoly, puszka és szurony rettetés kavarodásban öit, vágott, szurt és zuzott össze ellenséget és jóbarátot egyaránt.

Az arabok vad dühél és embertelen kegyetlenséggel harcoltak, de az olaszok helyt állottak keményen bár soraik ingadozni kezdtek. Legjobbjaik már elhullottak a szurony és

puskaütésektől, a többiek pedig rémülten igyekeztek vissza csapataikhoz. A palmaerdőben mindenütt halottak sebesültek, haldokló piros vére jelezte a szörnyű küzdelem helyét. Az eddig csak madárdaltól hangos erdő visszhangzott az állatias ordítás, rémület, vadmenekülés halálhórgés és puskaropogás hangjaitól. Szinte emberfölötti erő kellett e pokoli tanyán való kitartáshoz. Végre azonban eltűntek a rémült, véres árnyak; — az ellenség puskáinak dörrenése mind ritkább lett s az óvatosan előrenyomuló arab áthatolva az oázison elérte annak északi szélét.

Az erdei harcban kifáradt, megtépázott arabok az erdőből kiérve azonnal fölismerték tőlük nyugatra lévő török társait szorult helyzetét. Pillanatot sem vesztve rohannak segítségükre s az előttük fekvő dombokat megszállva megkezdik a tüzelést.

Hosszas kemény tűzharc fenséges borzalma próbálja ki a két ellenfél vitézségét s a meleg piros vér ép ugy befesti az ellenség által megszállott sziklahegyeket, mint amily gyorsan beissza az arabok teste alatt lévő sivatag homokja. Sűrű füstfelhők sűrű gomolyja pillanatokra eltakarja a harcra vonal egy-egy részét, mintegy játékonyan rejtelve az emberi kéz véres munkáját.

Az arab-török csapatok segítsége halálmegvetéssel golyók zuhatagában érkeznek és indulnak az olasz hadállások elfoglalására. Most tör ki a harc a legadázabb elkeseredéssel. Az olaszok szívósan küzdenek hiába vannak félkörbe befogva, haszlatlan okádja rájuk 32 bronzágyú gyilkos srappelluzhatagját ök kétségbeesetten újra és újra áttörti és megsemmisíteni igyekeznek az öket átélelő eleven gálat.

A dobok tehát támadásra perdülnek, a kürtök rohamra fujnak és az arabok diadalmas lelkesedéssel rohannak előre, hogy szuronyal

Szám 340—913. m.j.

Legelő bérbeadási hirdetés.

Csikvármegye magánjavai tulajdonát képviselő Csikszentmárton II. határrészben fekvő:

A., Uzvölygyi erdőbirtok „Baskahavas” nevű 80-8 k. holdas kaszálásra is alkalmas legelő és 1926 2 k. hold mérsékelen legeltethető erdőterület legeltetési joga külön és

B., a Csobányosi erdőbirtok „Keresztes”, „Solyomtár”, „Anyatói pusztá” és az alsó gyártelep helye, mint kaszálásra is alkalmas 139-7 k. holdas legelő és Csobányos és Suleza patakra hajló, mérsékelt legeltethető 3369-1 k. holdas erdőterület legeltetési joga ismét külön *folyó évi április hó 12 én délelőtt 10 órakor* Csikvármegye magánjavai igazgatóságának irodájában, (Csikszereida, vármegyeház) zárt írásbeli ajánlattal egybekötött szóbeli versenytárgyaláson 3 egymásután következő évre bérebe fog adatni.

Kikiáltási ár az A., részre 400 korona, a B., részre 1200 korona. Bónat pénz mindkét résznél a kikiáltási ár 10 százaléka.

Utóajánlatok, vagy a kikiáltási áron aluli ajánlatok nem vétetnek figyelembe.

Bővebb felvilágosítást a hivatalos órák alatt Csikvármegye magánjavainak igazgatóságánál, vagy a Csikszentmártoni m. kir. járásl erdőgondnokságnál szerezhetők.

Csikvármegye magánjavainak igazgatósága.

Csikszereida, 1913. évi március hó 28-án.

Az igazgatóság.**Agybavizelés!**

Azonnali megvizetése!
A kor és nem adatok közlése ellenében felvilágosítást ingyen nyújt: **Pfalter Georg**
Nürnberg K307. (Bajorország)

H I R D E T É S E K

olesó árszámítás mellett közöltetnek s felvételnek a kiadóhivatalban.

Törvényesen bejegyzett végleg.

Óvakodjunk értéktelen utáztatóktól!

Kinek drága az egészsége

és pénzét nem akarja hiábavaló dolgokra kидobni, az saját érdekében cselekszik, ha legalább egyszer-kétszer kipróbálja a világhírű

Oroszlán Menthol Sósborszeszt

a háziszerek királyát.

Kapható 44 fill. 1.40 és 2.20 K eredeti üvegekben.

Főelárusítás:

KELLER ISTVÁN gyógyszer-tárában az „ATTILÁHOZ”.

Csikszentmártonban és Tusnádfürdőn.

Csúsz, közhvény, reuma, szagatás, nyilalás, oldalszurás, keresztosontfájás, derékoldal- vagy hátifájás, izom- és inbántalmak, kar- és lábgyengeség, merev végtagok és ujjak, görösök, továbbá hűlés, megfázás, vagy légúzbomból származó bajok azonnal enyhülnek az Oroszlán Menthol Sósborszeszt használatával. Ha a fűző testrészt a dörzsölést nem tűri, úgy borogatást alkalmazunk. Fogfájás, fejfájás, fejszagatás, hajhullás, idegesség, bgyádság, kimerültség általános gyengeség esetében kivesselel ér fel a valódi Oroszlán Menthol Sósborszeszt. Torokfájás, rekedtség, gégehurut, influenza nátha ha fellép, ugy emlékezzék az Oroszlán Menthol Sósborszeszt, mely a legkitűnőbb és legelterjedtebb háziszert. Ezer és ezer más esetekben is kitűnő sikerrel lesz az Oroszlán Menthol Sósborszeszt használva. Minden egyes üveghez bő használati utasítás van mellékelve. Sok ezer hálaírat tanusokdik róla, hogy az Oroszlán Menthol Sósborszeszt az emberiség jötevője.

33—52

VÁKÁR L., CSIKSZEREDÁBAN

KÖNYVNYOMDA, KÖNYV-, PAPIR- ÉS IRÓSZERKERESKEDÉS

Elvállal mindennemű könyvnyomdai munkákat, u. m.: bálí meghívókat, falragaszokat, eljegyzési kártyákat, esküvői meghívókat, gyászlapokat, névjegyeket, röpiratokat, folyóiratokat. Nagy raktár egyházi, ügyvédi és községi nyomtatványokból. Szép választék finom irodai fehér-, fogalmi és miniszter papirokban, ugyszintén levélpapirok és borítékok, gyászszegélyű, és más színekben, diszdobozokban és mappákban, valamint finom irodai Anthracyn, kék, piros és zöld ténia, tusok, kitűnő peesétviaszok, irónok, tollak, tollszárak, törlőgumik, iskolai füzetek, rajzszközök, hegedük és hegedüvonók, hurok, rajzpapírok, rajzfüzetek, körzők stb. cikkekben.